

עין משפט נר מצוה

בג אב מיי פֿיט מהל' אסור צאה הלכה לו: בוד ג מיי פֿיט מהל' מעשה הקדננות הלכה אי: בזה ד מיי שם הלכה (ה) [ד]:

בו ה מיי שם: בו ו מיי פֿיט שם הלכה כג: בזה ז מיי פֿיט מהל' מאלכות אסורות הל' כג טוש"ע יו"ד סי' זו סעיף א: בזה ח מיי שם טוש"ע שם סעיף ב:

ג ט טוש"ע א"ח סי' תנא סעיף א וטוש"ע א"ח ז סעיף ב:

תורה אור השלם

1. וכל ידוש אשר תבשר בשלח ישרא באים יבשר תבשר בשלח ומרד ושטן בפנים:

ריקא ו, כא

הנהגות הב"ח

(א) גב' ולי קי"ד ציטול ובידוע נעביר שז חס: (ב) רי"ח ד"ה ה"ג ופי' ת"ל צו צליל ותיבת ארז נמחק:

מוסף רש"י

צריך לבסבס שלש פעמים. צין שמי ידיו כדרך כיוסם נגדים שטופל צדו עם צדו ומשפסף ומולךך טעם (וזה כב.) רוק טטל. שגא טעם כלום כל אוחי היום קודם לכן והייט טעפ בלא טעם (שם) אה: אר: מפל ריקס ונגנו וחקר כלי טעם תאכל כוון דבר שגא מלחא דמיקר טפל (סוהדור: שם): תגור: של מקדש של מתכת היה. משום שמי החם ולחם הפנים שאפייתן וקדושתן נחתר להם זה להיט נחת אפי' נחלחא שאין דרך לנאכל סת בלא מלח או ליפתן (פסחים ז:) טשיין. לאון טס (שם) אומר רב קדירות בפסח ישיברו. רב לטעמיה דאמר חתן אף לאחר חתן אפי' נחלחא שאין דרך יהודה ואפי' ליה נחשוו וקסבר נתון טעם לפנא אסור (שם) מוקר קדמני עד שיוקע. דמשמע אה היקס שגא בתגור של מתכת אכל של חרם המורה העידה עליו שאפי' יואל מידי דופיו נטולם: חיים עלייהו. ואי שרית ליה ע"י היקס פנים מורה המירא אומקן להיקס בתוך (שם):

שיטה מקובצת

ת"ח אשר תבשר בו בוי. נפי' משנתן רשבי"א סי' אלפים ע"ו (וקע"ו) ופי' ע"ין: תרובתא דרבה בר אחיאל. ואפי' אמחי איתותב לוקמה בשל מתכת. וי"ל דשמה הוא אפר אף בשל מתכת. ואפי' איכ' לטביחי מתתני דקמני השפוד והאכסלה מנעילי. וי"ל דשמי אין דאפרי להכשירן בכל ענין מה שאין כן בתגור שאין הכשירו אלא בהיקס מנעילי. (הר"פ ד"ה יבש:) רש"י ד"ה תלאו בו אבל לא נבשל בו בלוט. ני"ב כי מה שטפל מן הכשר, נגחלים שיש בתגור הוא טפל ואינו נכלל כלל בתגור. מספר ימן:

צה:

עִירָה אֶתּוּבוּ רותח מנין ת"ל **אשר תבושל** בו יִשְׁבֵּר. מכאן מודקדק ר"מ דעירוי ככלי ראשון מדהשיב כמבושל ונראה לאדרבה קשה מכאן דהא קרי ליה בסמוך בלוע בלא צישול מיהו י"ל דחשיב ליה בלוע בלא צישול לפי שאינו מתבשל מחמת הכלי דככלי אחר מתבשל ורצינו שמואל היה מדקדק דעירוי ככלי שני מהא דתנן בפרק כירה (שבת דף מב:) ”האילפס והקדירה שהעבירן מרותחין לא יתן לתוכן תבלין דמשמע הא לערות מהם על התבלין שרי ועוד היה מדקדק מהא דקי"ל כשמואל דאמר תמאה גבר דתינא כוותיה צפ' כיצד לולין (פסחים דף עו.) והיה ממיר ממוך כן לערות רותחין מכלי ראשון על התרנגולת כדי למולגה ור"ת אומר לאדרבה דוק מסיפא אכל נותן לתוך הקערה הא לערות מאילפס על התבלין אסור ועוד לזכריו קשה ההיא משנה למ"ד עילאה גבר אלא אידי דתנא רישא המיסח שפיניה לא יתן לתוכו מים [כא] אכל נותן לתוך הכוס תנא סיפא נמי האילפס והקדירה לא יתן לתוכן (מים) [תבלין] אכל נותן לתוך הקערה וצירושלמי משמע דעירוי ככלי ראשון דאמרינן עלה בגמ' מהו ליתן תבלין מלמטה ולערות עליהן מלמעלה רבי יונה אומר [כ] עירוי ככלי ראשון חיליה דר' יונה מן הדא וכל כלי חרס אשר תבזל צו ישצר אין לי אלא שציס צו עירה לתוכו רותח מניין ת"ל ואשר תבזל צו ישצר כלי חרס אשר תבזל על ידי עירוי כ"ל (וכה אמר הכין) א"ר [כ] יוסי תמן [ד] כלי חרס בזלע תבלין אינו מבזל [ה] פירוש כלי חרס בזלע טפי משאר כלים אחיצ רבי יוסי צר' צון והתני אף ”כלי נחשת כן אית לך למימר כלי נחשת בזלע פי' וכי בלע יותר משאר כלים בתמיה השתא מדמי התם כמו שזולע על ידי עירוי כמו כן מבזל ע"י עירוי ש"מ מיתנא [ו] כוותיה דרבי יונה אלא האלמא הילכתא כוותיה ואע"ג דקי"ל כוותיה דשמואל דאמר תמאה גבר מודה שמואל דמבזל כדי קליפה דהא צרייתא דמסייע ליה קמי חס לתוך קוץ מדיח ופריך הש"ס אדמיקר ליה בלע פירוש קודם שיטטון חוס שלמעלה [ז]

נבלע ממנו מקלֹת בתחתון ומשני אימא חס לתוך קוץ קולף ועוד מיייתר ר"ת ראהי מהא דקאמר בפרק כל שעה (פסחים דף לו:) המעיסה צ"ש פוטרין וצ"ה מחייצין החליטה צ"ש מחייצין וצית הלל פוטרין איזו היא המעיסה ואיזו היא החליטה המעיסה קמח על גבי מוגלשין פירוש מוגלשין מים רותחין ופריך מ"ש המעיסה ומאי שגא החליטה ומשני תבדא מי ששנה זו לא שנה זו אלמא מאן דפטור מחלה בקמח על גבי מוגלשין משום דלאו לחם הוא כיון שנילוש ברותחין פטור נמי במוגלשין ששפכן על גבי קמח אע"פ ששפכו לכלי שני אלמא עירוי ככלי ראשון מיהו קשה היכי פטור הא אינו מבזל אלא כדי קליפה לשמואל דאמר תמאה גבר דקי"ל כוותיה וי"ל דמייירי כגון דליכא אלא כדי חיוב [ח] חלה מזומנאם או מעט יותר דבתר קליפה אין נשאר כשיעור חלה ועוד מציא ר"ת ראהי מהא דאמר בשילהי ע"ו (דף עד:) נעוה ארתחו אלמא עירוי ככלי ראשון דאין יכול להכשירו אלא בעירוי ועוד יש לדקדק דמייירי בעירוי מדתניא התם רבי יוסי אומר הרוזא לטהרן מיד מגעילן ברותחין או חולטן צמי זיתים והחלטה [ט] אינו אלא עירוי כדמפרש בפסחים (דף לו:) מוגלשין ע"ג קמח מיהו אין ראהי משם לשאר דברים דבכמה דברים מיקל ציין נסך שאין מיקל בשאר איסורין דחולטן צמי זיתים משמע אפילו קוץ כמו חלטי לה בחלא דכל הבשר (חולין דף קיא.) גבי כבדא וכן עירוי שלשה ימים מעת לעת ויגובד והנחה מגת לגת שכל אלו העניינים לא מהני בשאר איסורים וטעמא משום דציין נסך אין איסור רותח כלל אלא שהחמירו צו להרתמיו ואף ר"ת המיר לשפוך רותחין לתוך החצית שהיה צה יין נסך ולהפכם מזד זה לצד זה בתוך החצית אע"פ שכבר היו בכלי שני מיד כששופכן ”ב חצית ולא נפלו על כל ידיו החצית אלא מכלי שני שהופכן מזד זה לצד זה ואפילו עירוי מכלי ראשון ליכא ומ"מ עירוי הוא ככלי ראשון לענין שאר איסורין כמה [א] שהוכחתי ומה שכתב בסדר של פסח ^ו המתחיל אדיר דר ממומים הכנת קערות ומיליהם בכלי שני שימושיהם כשופכין [ב] מסיר צהן כן שופכין רותחין עליהן אומר ר"ת דליתיה דכל כלים שצעולם מהניא שפיכת

עירה אֶתּוּבוּ רותח מנין ת"ל **אשר תבושל** בו יִשְׁבֵּר. מכאן מודקדק ר"מ דעירוי ככלי ראשון מדהשיב כמבושל ונראה לאדרבה קשה מכאן דהא קרי ליה בסמוך בלוע בלא צישול מיהו י"ל דחשיב ליה בלוע בלא צישול לפי שאינו מתבשל מחמת הכלי דככלי

וכי תימא דמבלעֿ לְהוּ בהדי שבעה סממנין ומועבר לְהוּ לכולהו כחד והתנבֿ ^(א) ”העבירן שלא כסדרן או שהעביר שבעתן כאחד לא עשה ולא כלום וכי תימא דמיבלעֿ לְהוּ בהדי חד מסממנין והא י־צריך לבסבס שלש פעמים בכל אחד ואחד תנן אלא דמבלעֿ לְהוּ ברוק תפל דאמר ריש לקיש רוק תפל צריך שיִּהא עם כל אחד ואחד: **בַּרְתַנְיָ** ^(ג) ”אחד שבישל בו ואחד שעירה לתוכה [א] רותח י־אחד קדשי הקדשים ואחד קדשים קלים טעונין מריקה ושמיפה ^(א) ר"ש אומר קדשים קלים אין טעונין מריקה ושמיפה: **גַּבְי** ^(ד) ”ת"ר ^ואשר תבושל בו אין לי אלא שבישל בו עירה לתוכו רותח מנין ת"ל [ב] ואשר תבושל בו יִשְׁבֵּר בעי רמי בר חמא ה־תלאו באויר תגור מהו אבישול ובילוע הוא דקפיד רחמנא או דילמא [ג] אבישול בלא בילוע אמר רבא ת"ש אחד שבישל בו ואחד שעירה לתוכו רותח בלוע בלא בישול לא קמיבעיא לן כי קמיבעיא לן בישול בלא בילוע מאי ת"ש ^ודאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה י־תגור של מקדש של מתכת היה ואי ס"ד בישול ^(א) בלא בלוע לא [ד] קפיד גיעביד של חרס כיון דאיכא שירי מנחות דאפייתן בתגור ואיכא בישול ובילוע עבדינן של מתכת ^(א) ההוא תגורא דאטחו בה [ה] מיחייא אסרה רבה בר אהיליי למיכלה לריפתא לעולם ואפי' במילחא דילמא אתי למיכלה בכותחא מיתביב ^(א) אין לשין את העיסה בחלב ואם לש כל הפת כולה אסורה מפני הרגל עבירה כיוצא בו ^(א) אין משין את התגור באליה ואם מש כל הפת כולה אסורה עד שיוסיק את התגור תיובתא דרבה בר אהיליי תיובתא אמר ליה רבינא לרב אשי וכי מאחר דאיתותב רבה בר אהיליי אמאי ^(ט) אמר רב קדירות בפסח יִשְׁבֵּרוּ אמר ליה רב מוקי לה ההיא ^ו בשל מתכת ואי בעיית אימא בתגור של חרס זה הסיקו מבפנים וזה הסיקו מבחוץ וגעביד ^ח הסקה מבפנים י־חיים עלייהו ^ט דמתברי הילכך האי כוביא ^א ”הסיקו מבחוץ הוא ואסיר יא

עירה לתוכו רותח מנין. היה ר"ת אומר דעירוי ככלי ראשון, והביא ראהי לדבריו מהא דאמרינן בבבויים פרק דם חטאת ת"ר אשר תבושל בו יִשְׁבֵּר אין לי אלא שבישל בו עירה לתוכו רותח מנין ת"ל בו יִשְׁבֵּר אלמא דעירה לתוכן רותחין חשיב כמבושל ואי קשיא לך הא אמרינן התם בההיא סוגיא דבבויים תלאו באויר התגור מהו ת"ש אחד שבישל בו ואחד שעירה לתוכו רותח ומהודר ליה בלוע בלא בשול לא קא מבכיאי לי כי קא מבני לי בשיל בלא בלוע מאי אלמא דעירה לתוכו רותח חשיב בלוע בלא בישול, יש לומ' דהכי קאמר בלוע בלא בשול מחום כלי זה שעירה לתוכו רותח שלא נחבשל מחום כלי זה אלא מחום כלי אחר שנתבשל בו אצל האש שבישל בתוך כלי זה, כי קא מבכיאי לי בשול בלא בלוע כגון הלה באויר התגור שנתבשל מחום כלי זה אצל האש ולא נבלע לתוכו מ"מ ע"י עירוי נבלע בתוך הכלי ואוסרו (מוס' לר"ש שנת מ:.) ועבדיד הסקה מבפנים. ואקשינן

לרב נמי נסקינהו להני קדירות מבפנים ויבשל בהו. ומשני תגור היינו דרך תשמישו והסיקו מבפנים, אבל קדרות דלאו היינו אורחיהו ואי אמרת ליה לאסוקינהו מבפנים חייס עלייהו דלמא ספקי ולא עבדי, והלכך גורזינן בהו (ר"מ פסחים ז ע"ג):

דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

הכי גרסי' וּכִי חִטָּא דְּמִינַעַל לְהוּ כְּדִי שְׂעֵה סַמְמִין וּמַעַזֵּר ^(ב) ”לְהוּ לְכוּלְהוּ כַּחַד: שְׁלָא כְּסַדְרִין. כְּסַדְר שְׁהֵן שְׁנוּיִן בְּמַשְׁנֵה זֶה אַחֵר זֶה יֵי כְּסַדְר הַעֲבָדְתָּן: לִירִיד לְפָסְכָם. לִירִיד לְשַׁפְּשֵׁף הַכֶּתֶם שְׁלֹשָׁה פַעֲמִים כַּכּ אֶחָד וְהִכִּי אֲמַרְיִין כַּדָּה ^[כס:]. בַּרְתַנְיָ ^(ג) ”ר"ש אומר קדשים קלים כו'. ובגמ' מפרש טעמא. ואם תאמר הרי הבלוע נעשה נותר ופולטו בהיתר לאחר זמן מודי רבי שמעון דבעי הגעלה צרותחין ומתורת מריקה ושטיפה הוא דממעטיט ליה כדמתרלינן בגמ' ^[כז:] גבי תרומה לא נלכרה לכדאמר ^[ד] מר צמים ולא ציין צמים ולא צמוזא הא אפי' ציין ואפי' צמוזא: **גַּבְי** ^(ד) ”ה' צמורת כהנים עירה לתוכו רותח מניין ס"ל ^(א) אשר צו ישצר. מדמנין ישצר אכל צו ולא כתב אס ככלי חרס תבזל ישצר למידרש אס נבלע צו מ"מ ישצר: **סַלָּא**. לשפוד של מטאת לללומו דאזיר תגור דנתבזל ^[טו] צו אכל לא נבלע צו כלום: **מסו**. מי הוי צריך תגור שצירה או לא: **ואחד שעירה לתוכו**. אלמא אחדא **מינעיא** לן. דכיון דהוי נותר והמורה העירה על כלי חרס שאינו יואל מידי דופיו ^[טז] לעולם ^[ע"ז לז:] ובעי ^ח שצירה: **של מנסה היה**. קס"ד מפני שזולין צו שפודי חטאת שלא יטען שצירה: **צישול וצלווע**. שמן ^{יח} המנחה: **טחו ציה טחייא**. מין טיגון הוא שעושין מלחם וטשין התגור באליה ואופין את הלחם אחר שטחוהו וצמס' שבת (דף קיט.) נמי אמרינן תלחא סאוי טחיי: **לעולם**. ואפילו הסיקוהו ואפו צו דקסבר אינו יואל מידי דופיו ^[יז:] **מפני הרגל עצירה**. שלא יאכל הפת עם הבשר: **אמאי אמר רב כו'.** הא אית להו תקנתא צהיסק: **מוקיס לפסאי**. דקמני עד שיוסק התגור צשל מתכת: **כוציא ^{יח}**. רעפים חלולין כמין שפיתת קדירה ופעמים שטמין ^[יט] אותו שמן ואופין צו לחם הקרוי טחיא:

לְהוּ לְכוּלְהוּ כַּחַד: שְׁלָא כְּסַדְרִין. כְּסַדְר שְׁהֵן שְׁנוּיִן בְּמַשְׁנֵה זֶה אַחֵר זֶה יֵי כְּסַדְר הַעֲבָדְתָּן: לִירִיד לְפָסְכָם. לִירִיד לְשַׁפְּשֵׁף הַכֶּתֶם שְׁלֹשָׁה פַעֲמִים כַּכּ אֶחָד וְהִכִּי אֲמַרְיִין כַּדָּה ^[כס:]. **בַּרְתַנְיָ** ^(ג) ”ר"ש אומר קדשים קלים כו'. ובגמ' מפרש טעמא. ואם תאמר הרי הבלוע נעשה נותר ופולטו בהיתר לאחר זמן מודי רבי שמעון דבעי הגעלה צרותחין ומתורת מריקה ושטיפה הוא דממעטיט ליה כדמתרלינן בגמ' ^[כז:] גבי תרומה לא נלכרה לכדאמר ^[ד] מר צמים ולא ציין צמים ולא צמוזא הא אפי' ציין ואפי' צמוזא: **ה' צמורת כהנים עירה לתוכו רותח מניין ס"ל ^(א) אשר צו ישצר.** מדמנין ישצר אכל צו ולא כתב אס ככלי חרס תבזל ישצר למידרש אס נבלע צו מ"מ ישצר: **סַלָּא**. לשפוד של מטאת לללומו דאזיר תגור דנתבזל ^[טו] צו אכל לא נבלע צו כלום: **מסו**. מי הוי צריך תגור שצירה או לא: **ואחד שעירה לתוכו**. אלמא אחדא **מינעיא** לן. דכיון דהוי נותר והמורה העירה על כלי חרס שאינו יואל מידי דופיו ^[טז] לעולם ^[ע"ז לז:] ובעי ^ח שצירה: **של מנסה היה**. קס"ד מפני שזולין צו שפודי חטאת שלא יטען שצירה: **צישול וצלווע**. שמן ^{יח} המנחה: **טחו ציה טחייא**. מין טיגון הוא שעושין מלחם וטשין התגור באליה ואופין את הלחם אחר שטחוהו וצמס' שבת (דף קיט.) נמי אמרינן תלחא סאוי טחיי: **לעולם**. ואפילו הסיקוהו ואפו צו דקסבר אינו יואל מידי דופיו ^[יז:] **מפני הרגל עצירה**. שלא יאכל הפת עם הבשר: **אמאי אמר רב כו'.** הא אית להו תקנתא צהיסק: **מוקיס לפסאי**. דקמני עד שיוסק התגור צשל מתכת: **כוציא ^{יח}**. רעפים חלולין כמין שפיתת קדירה ופעמים שטמין ^[יט] אותו שמן ואופין צו לחם הקרוי טחיא:

עירה לתוכו רותח מנין. היה ר"ת אומר דעירוי ככלי ראשון, והביא ראהי לדבריו מהא דאמרינן בבבויים פרק דם חטאת ת"ר אשר תבושל בו יִשְׁבֵּר אין לי אלא שבישל בו עירה לתוכו רותח מנין ת"ל בו יִשְׁבֵּר אלמא דעירה לתוכן רותחין חשיב כמבושל ואי קשיא לך הא אמרינן התם בההיא סוגיא דבבויים תלאו באויר התגור מהו ת"ש אחד שבישל בו ואחד שעירה לתוכו רותח ומהודר ליה בלוע בלא בשול לא קא מבכיאי לי כי קא מבני לי בשיל בלא בלוע מאי אלמא דעירה לתוכו רותח חשיב בלוע בלא בישול, יש לומ' דהכי קאמר בלוע בלא בשול מחום כלי זה שעירה לתוכו רותח שלא נחבשל מחום כלי זה אלא מחום כלי אחר שנתבשל בו אצל האש שבישל בתוך כלי זה, כי קא מבכיאי לי בשול בלא בלוע כגון הלה באויר התגור שנתבשל מחום כלי זה אצל האש ולא נבלע לתוכו מ"מ ע"י עירוי נבלע בתוך הכלי ואוסרו (מוס' לר"ש שנת מ:.) ועבדיד הסקה מבפנים. ואקשינן

לרב נמי נסקינהו להני קדירות מבפנים ויבשל בהו. ומשני תגור היינו דרך תשמישו והסיקו מבפנים, אבל קדרות דלאו היינו אורחיהו ואי אמרת ליה לאסוקינהו מבפנים חייס עלייהו דלמא ספקי ולא עבדי, והלכך גורזינן בהו (ר"מ פסחים ז ע"ג):

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין מט: מדה סב, G ירושלמי מעשרות פ"א ה"ד, שבת פ"ג ה"ה, A [לעיל גז. לקמן לו: לו:], ד) ת"כ צו פי"ו ה"א, (ס) [לקמן לו:], ו) [פסחים ג:, א] שם ושי"ג, (ח) [נע מו' כ"ב ק. ד"ה נשות], ט) פסחים שם, י) [נע"ש ע"ב מו' ד"ה אכל], י) [נע ת"כ לו פי"ו], ו) [נע מו' ע"ז עד: ד"ה דרש],

שינויי גוסחאות

(א) לתוכו (ד"ח: ב) ת"ל אשר בו יִשְׁבֵּר לל"ל וכן בתוס' (ש"ח.) ועי' רש"י וי"ח: ג] דילמא אפילו אבישול (כ"ז:) ד' תיבות אפי' קפיד לתא דפ"י הטיעם. וסם מנכ"ו. ופוסה יצון הכתם הכי"ת. וצש"מ מיקן בלא בלוע מותר גיעביד נמי של חרס: ה] צ"ל ביה (ש"ח: ז) צ"ל להדיא (ש"ח: ח) ונעביר להו לל"ל (ש"ח: ט) עלייהו דלמא מתבדי (פ"י: י) גירסת הערוך בוביא ונפסקמס אפי' בוביא ועי' פרישה יו"ד סי' קצ"ו קט"ו (תגרי"ב:) [א] נפסקים (ג ע"ג) מוקיס ואי מליה גבמרי שפיר דמי. ועי' כ"י אור"מ סי' תנ"א: יב] וליג א"ג מעבר (מהר"פ ש"ח: יג) כך סדר העברתן (ש"ח: יד) צ"ל אלא לדאמר (באב"ח: טז) צ"ל תנבשל (ש"ח: טז) צש"מ גורס דרופנו. ועי' ע"ז לה ע"א וכתב' הגרי"ב שם: יז] צ"ל בעי (ש"ח: יח) צ"ל משכן (בבחי' ש"ח: יט) צש"מ בוביא. ודלא אוח' י: [ב] שטחין אותן ואופין כו' לל"ל והסאך נמחק (ש"ח: כא) צ"ל צונן (פ"ק: בב) אומר אסור עירוי כו' (ירוש' ותר' שבת ש"ח: בג) כ"ה צירושלמי. וצ"ק הגיה [עפ"י ה'מוס' בשבת] ודחי ר' יוסי: [ד] צש"מ מניה תוך כלי. אכל צירושלמי ובראשונים כלפניו: [ה] צ"ל מתבשל. וד"ה בתוס' שבת. ואח"כ מוכיב פירוש עד מוכיב אחיב. מותק הש"מ משום מה: [ו] צ"ל מדתנא (ש"ח: ז) בול שני עליון (תוס' הרא"ש שבת: [ח] שיעור (ש"ח: ט) והחלטה הייתי עירוי לל"ל (ש"ח: י) צ"ל כששפכן (ש"ח: יא) כמו (ש"ח: יב) כשם ששופכין (תוס' רא"ש ש"ח: יג) הגיה בשופכין:

ליקוטים

עירה לתוכו רותח מנין. היה ר"ת אומר דעירוי ככלי ראשון, והביא ראהי לדבריו מהא דאמרינן בבבויים פרק דם חטאת ת"ר אשר תבושל בו יִשְׁבֵּר אין לי אלא שבישל בו עירה לתוכו רותח מנין ת"ל בו יִשְׁבֵּר אלמא דעירה לתוכן רותחין חשיב כמבושל ואי קשיא לך הא אמרינן התם בההיא סוגיא דבבויים תלאו באויר התגור מהו ת"ש אחד שבישל בו ואחד שעירה לתוכו רותח ומהודר ליה בלוע בלא בשול לא קא מבכיאי לי כי קא מבני לי בשיל בלא בלוע מאי אלמא דעירה לתוכו רותח חשיב בלוע בלא בישול, יש לומ' דהכי קאמר בלוע בלא בשול מחום כלי זה שעירה לתוכו רותח שלא נחבשל מחום כלי זה אלא מחום כלי אחר שנתבשל בו אצל האש שבישל בתוך כלי זה, כי קא מבכיאי לי בשול בלא בלוע כגון הלה באויר התגור שנתבשל מחום כלי זה אצל האש ולא נבלע לתוכו מ"מ ע"י עירוי נבלע בתוך הכלי ואוסרו (מוס' לר"ש שנת מ:.) ועבדיד הסקה מבפנים. ואקשינן